

Znalost cizího AM

úsek

text

Pokud znáš něčí antecepcní model (AM), můžeš předvídat jeho jednání. To je obecně výhodné u členů spolupracujícího kolektivu, ale pokud naopak soupeř zná můj AM, je to pro mne nevýhodné.

Podívejme se tedy na úlohu obecně:

"Podařilo se mi získat kopii AM jedince Q. Co z toho lze vytěžit?"

Např. jsem-li dodavatel, a Q je zákazník, může mi znalost jeho AM umožnit lépe uspokojit jeho potřeby, přesněji naplnit jeho očekávání.

Proto je při vyjednávání důležité se snažit AM protistrany odhadnout co možná nejpřesněji. A pokud jsem přesvědčen, že protistrana se mnou jedná férově, měl bych jí zpřístupnit svůj AM. Pak je totiž dohoda podstatně snazší.

Problém nastává ve chvíli, kdy máme obavy, že protistrana s námi férově nehraje. Pak máme k dispozici několik alternativ.

- a) Zveřejnit skutečný AM
- b) Zveřejnit stínový AM (maskovací)
- c) Nezveřejňovat nic
- d) Ukončit vyjednávání

Rozbor:

(a) - můžeme doufat, že protistrana začne jednat férově. Můžeme ponechat protistranu v přesvědčení, že nás má přečtené, a přitom sami zůstaneme ve střehu.

(b) - Podpoříme případně důvody protistrany nejednat s námi férově. Nicméně se zase nenecháme tak snadno napálit. Protistrana bude hrát nezvykle s ohledem na náš skutečný AM, a spíše to nepřehlédneme.

(c) - Zapouzdření snižuje jistotu protistrany, jak má hrát. Protistrana dělá zkusmé tahy, a usnadní nám identifikovat její AM. Pokud ovšem dohodu potřebujeme, riskujeme, že se protistrana rozhodne jednání ukončit.

(d) - Pokud jsme narazili na podvodníka, je ukončení vyjednávání určitě nejlepší volba. Pokud máme co do činění s někým, kde nějakou dohodu potřebujeme, je snad možné jednání na určitou dobu přerušit. Záleží ovšem na tom, zda čas hraje pro nás, nebo pro protistranu.

Tabulka [Viz tabulku na listu "Znalost cizího AM-tabulka"](#)

Lidé ovládli planetu proto, že mají vrozený sklon spolupracovat, vyhovět. Ovšem plejáda reakcí společnosti je nepřehledná. Teprve přijetí nějakého náboženství, nebo analogického ideového systému umožňuje u členů víc odhadnout AM protistrany.

Odtud dále plyne, že součástí drtivé většiny ideových systémů je snaha, aby pokud možno všichni tento systém dobrovolně nebo pod nátlakem přijali.

Člena ideového systému budu nazývat věřící, i když v podstatě ideový systém nepožaduje úplně důsledně, aby věřící soustavě nauk a předepsaného chování věřil, ale aby se tak alespoň formálně choval.

V soukromí, které se stejně velmi obtížně kontroluje, si může věřit, čemu chce. Takový pořádek vyhovuje AA členů IS (ideového systému), protože jim to usnadňuje antecepci při vzájemném vyjednávání.

Naopak jinověrec nebo odpadlík je nebezpečný, protože jeho AM již nelze tak snadno odhadnout a tudíž vyjednávání je rizikovější.

Ještě větší nebezpečí tkví v tom, že vypadá-li jinověrec s výjimkou své víry normálně, mohli by souvěrci začít pochybovat o své víře, že je to ta jediná pravá, když i jinověrec se zdá být přijatelný.

Proto omezenější členové IS rozdmýchávají náboženskou nebo ideovou nesnášenlivost, protože pak svět vypadá krásně černobíle, a jejich AA se v něm mnohem snáze orientuje.

O jinověrcích vytvářejí pomluvy, aby mezi souvěrci převládl názor, že jinověrec se jen přetvařuje za normálního člena společnosti, ale ve skutečnosti je to nebezpečný zvrhlík.

Naopak se jim velmi líbí extrémní jinověrci, jelikož na nich lze demonstrovat, jak je jiný IS zvrhlý.

Ideovým systémem je nejspíš i národ, protože nacionalisté se chovají vůči příslušníkům jiných národů jako k a priori podezřelým.

Je pro ně příliš velký antecepční výkon jinověrcům porozumět, seznámit se s jejich AM, a pak férově vyjednávat.

V této souvislosti je patrná snaha vůdců takových vyhraněných komunit, aby se souvěrci nepřátelili s jinověrci, např. s nimi nebyli ve stejném sportovním týmu.

Pro mnohé mladé lidi ze Severního Irsku bylo překvapením, když zjistili, že mladí jinověrci hrají stejný fotbal, jako souvěrci.

Naopak tvůrcům obecnějších IS, jako třeba Evropanství, vyhraněné postoje uvnitř bloků vadí, a snaží se potlačit tyto extrémismy třeba právě sestavením týmů, v nichž se účastní členové různých IS, aby dali nakonec přednost Evropanství před věrností nějakému menšímu IS:

Z uvedeného rozboru plyne celá plejáda důsledků.

Např. obecné přesvědčení, že všechny války byly vedeny chamtivostí, je zcela vyvráceno.

Válka je důsledkem snahy po zjednodušení příliš složitého světa, v němž se AA vůdců přestává orientovat.

Pokud by se totiž podařil záměr válku vyhrát, poražený by musel přijmout mnohá pravidla vítěze, a tak by byl svět předvídatelnější.

Demokracie, pokud by většina lidí skutečně chtěla využívat svého práva na prosazování vlastních řešení, by se stala zcela neschopnou rozhodnout o čemkoli.

Pokud je však provozována zhruba tak, jak to reálně pozorujeme, angažuje se jen hrstka z celku, a zbytek je mlčící většina. Díky tomu je možné udržovat (pseudo)demokracii v malých výkyvech, protože v případě ohrožení stačí hlasitě vyděsit mlčící většinu, že se chystá nějaká lumpárna, a davy znepokojených mohou uhasit doutnající ohnisko.

Naopak samovládci jsou snáze schopni měnit náhle názor, a jsou tedy potenciální hrozbou, jsou méně předvídatelní.

Děsivost takového Hitlera tkvěla v tom, že během pár let sjednotil většinu Němců tak, aby věřili ve Vůdce, a byli ochotni položit život za jeho rozhodnutí. V normálně fungující demokracii by nikdy Hitler nemohl na svou stranu získat takovou podporu a ohrozit budoucnost celého Německa..

Domnívám se, že dnešní vůdci světa umně propagují pseudodemokracii, v níž zůstává k rozhodování o celku jednotlivým lidem minimum příležitostí.

Ovšem ve chvíli, kdy by někde něco hrozilo, lze rozdmýchat skupiny aktivistů. Ti nebezpečný nápad rozmělní a zdrží tak dlouho, dokud nepřestane být nebezpečný.

Tito vůdcové světa, stojící nejspíš v zákulisí, hrají svoje hry, uskutečňují své projekty. A nemusejí to být šílené projekty zloducha Lutora.

Chci věřit, že mnohdy sledují ušlechtilé cíle. Přesto i u nich zůstává principiálním vodítkem zvládnutelnost antecepce. Jakmile se svět zesložití, a stane se hůře předvídatelný, cítí to jako ohrožení. A strach z nepředvídatelnosti vede k akci.

Znalost cizího AM-tabulka

	volba strategie Q			
volba my	a	b	c	d
a	optimální -> férovost	Možná budu podveden	Zůstávám v nejistotě	Obnova jednání je na Q
b	Zkoušíme přelstít Q, který jedná férově	oba se snaží vzájemně přechytračit	Zkoušíme lstí vyprovokovat protistranu k otevření	Možná jsme zavinili konec
c	Snažíme se těžit z důvěřivosti Q a nic za to nedat	Neposkytováním informací dáváme najevo, že Q klame	Dohody jsou zablokované	Q pokládá naše mlčení za neschůdné
d	Končíme, ač Q jedná férově	Ukazujeme, že jsme prokoukli faleš Q a proto končíme	Když Q nechce nic zveřejnit, tak končíme.	Dohody zmařeny

a - Zveřejnit skutečný AM

b - Zveřejnit stínový AM (maskovací)

c - Nezveřejňovat nic

d - Ukončit vyjednávání

Políčko v tabulce popisuje interakci mezi mnou a Q. Např. řádek "c" a sloupec "b" obsahuje vysvětlení: "Dávám najevo, že Q klame". Znamená to, že Q zveřejnil nepravdivý antecepční model, aby mne zmátl, a abych otevřel informace o svém skutečném modelu, ale já jsem nezveřejnil nic, takže mu dávám najevo, že mu nevěřím.